

Arrest

nr. 340 959 van 11 februari 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. MBOUMENE SONKOUÉ
Oscar Van Goidtsnoevenlaan 97
1190 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 22 september 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I*bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. MBOUMENE SONKOUÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 september 2025 werd aan de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) afgegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: S.

voornaam: A.

geboortedatum: [...].10.1984
geboorteplaats: Fier
nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

**REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED
TE VERLATEN:**

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

□ 2°

de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Gezien betrokkene geen Schengenstempels heeft in zijn paspoort kan hij de duur van zijn verblijf in het Rijk/op het grondgebied van de Schengenstaten niet bewijzen.

□ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van illegale wapendracht

Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

□ Artikel 74/14 §3, 2°: de onderdaan van een derde land heeft de opgelegde preventieve maatregel niet gerespecteerd.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

□ Artikel 74/14 §3, 5°: het verblijf van de onderdaan van een derde land werd beëindigd of ingetrokken met toepassing van de artikelen 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, 74/20 of 74/21.

□ Artikel 74/14 §3, 6°: het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 à 1,5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van illegale wapendracht

Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 1 à 1,5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van illegale wapendracht

Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Albanië."

1.2. Op dezelfde dag wordt aan verzoeker een inreisverbod opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : S.

voornaam : A.

geboortedatum : [...]10.1984

geboorteplaats : Fier

nationaliteit : Albanië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 22.09.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan ;*
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van illegale wapendracht

Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert ten aanzien van de eerste bestreden beslissing een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"1- QUANT A L'ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE

A. Moyen pris de :

- La violation des articles 74/13, 74/11, § 1er de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers*
- La Violation de l'article 1 du premier protocole de la CEDH*

- La violation des articles 1 à 3 de la loi du 29/07/1991 relative la motivation formelle des actes administratifs
- La violation des « principes généraux de droit administratif de bonne administration en ce compris le devoir de soin et de minutie, de prudence et de précaution », « de l'obligation de procéder à un examen concret, complet, attentif, loyal et sérieux des circonstances de la cause », ainsi que du défaut de motivation et de l'erreur manifeste d'appréciation
- L'erreur manifeste d'appréciation

En ce que,

Le requérant, qui parle très bien français, a été auditionné sans assistance d'un interprète. Curieusement, les décisions prises à son égard par la partie adverse ont été en néerlandais et notifiées sans l'assistance d'un interprète alors que le requérant ne comprend pas le néerlandais.

La légalité des décisions prises en néerlandais n'est pas contestée. Toutefois, le fait de les notifier sans l'assistance d'un interprète est illégal.

Cette absence d'interprète lors de la notification des actes attaqués a fait perdre au requérant le délai peut saisir le CCE en extrême urgence.

Le requérant soutient que cette notification est irrégulière et demande par conséquent l'annulation des actes attaqués

Attendu que l'obligation de motivation formelle à laquelle est tenue l'autorité administrative doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fonde celle-ci, sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitier les motifs de ces motifs. Il suffit, par conséquent, que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet.

Qu'il convient de souligner qu'il est de bon sens que les décisions administratives soient prises en tenant compte de tous les éléments de la cause tant sur le plan factuel que juridique.

Qu'il convient également de relever que l'administration doit avoir une connaissance exacte des situations qu'elle est appelée à régler avant de prendre une décision.

Qu'en l'espèce, l'acte attaqué repose sur le constat selon lequel : «le requérant n'a pas de passeport muni d'un cachet Schengen et il ne peut pas prouver la durée de son séjour dans le Royaume ou sur le territoire des pays Schengen.

D'après le rapport du 22/09/2025 de la zone de police Montgomery, l'intéressé a été intercepté pour les faits de port illégal d'armes.

Vu l'impact de ces faits sur la société, on peut conclure que le concerné, par son comportement constitue une menace pour l'ordre public.

.....

Que la partie adverse a, dès lors, estimé que le requérant pouvait par son comportement compromettre l'ordre public sans prendre en considération l'ensemble des éléments du dossier.

Que la motivation de l'acte attaqué ne permet pas de saisir au terme de quelle analyse et sur la base de quels éléments la partie adverse est parvenue à la conclusion que le requérant peut compromettre l'ordre public alors que le requérant n'a pas été mis à disposition du parquet pour les faits pour lesquels il a été auditionné. Le parquet a décidé de relaxer le requérant à l'issue de son audition et a classé son dossier sans suite.

Si le requérant était dangereux comme veut le faire croire la partie adverse, le parquet n'aurait pas classé son dossier sans suite. Il a donné des explications cohérentes et crédibles et le parquet s'est rendu compte que le requérant n'avait pas commis d'infraction.

Que la motivation de l'acte attaqué est insuffisante.

Le requérant vit sur le sol belge depuis et il n'est pas connu de la justice. Il achète les voitures en panne, les répare pour les revendre par la suite. La décision de la partie adverse serait différente si elle avait été prise

après l'audition du requérant. Contrairement à ce que soutient la partie adverse, le requérant ne constitue pas une menace pour la sécurité publique.

Les démarches étaient en cours pour la régularisation du requérant. Il avait déjà trouvé une adresse (logement) et il recherchait un garage à louer pour pouvoir réparer les véhicules officiellement après son éventuelle régularisation.

Le requérant conteste la position de la partie adverse selon laquelle il constitue une menace pour la sécurité publique.

D'après la doctrine et la jurisprudence, le Juge doit tenir compte de la gravité de l'infraction et de la peine infligée pour déterminer si un comportement constitue une menace à l'ordre public.

Or, dans le cas du requérant, le parquet a classé son dossier sans suite à l'issue de son audition. C'est donc à tort que la partie adverse fonde sa décision sur un prétendu comportement du requérant pouvant porter atteinte à la sécurité (ordre) publique.

Que les motifs de la décision d'ordre de quitter le territoire sont stéréotypés, non pertinents et s'écartent des faits réels qui auraient dû être visés dans leur ensemble.

Qu'à cet égard, l'appréciation portée par la partie adverse ne peut être admise.

Quant à la violation de l'article 1 du premier protocole de la CEDH

Cet article prévoit que nul ne peut être privé de sa propriété que pour cause d'utilité publique et dans les conditions prévues par la loi.

Suite à l'arrestation du requérant par les forces de l'ordre, ces derniers ont perquisitionné à son adresse. Ils ont découvert une somme de plus de 7000,00 euros (argent qu'il utilisait pour acheter les voitures à revendre). Cet argent a été saisi sans justification. Ce n'est pas parce qu'une personne est sans séjour sur le territoire qu'on va saisir ses biens.

En plus, le requérant a signalé lors de son audition qu'il avait également acheté deux camionnettes à réparer. Les cartes grises de ces voitures étaient dans la VW Golf que la police a dépannée judiciairement.

Le requérant souhaite récupérer tous ses biens avant de quitter le territoire.

Le requérant soutient que le renvoyer dans son pays sans lui permettre de récupérer ses biens constitue une violation flagrante de l'article 1 du protocole numéro 1 de la CEDH.

L'ordre de quitter le territoire pris à l'encontre du requérant viole l'article 1 du premier protocole de la CEDH et doit dès lors être annulée.»

2.1.2. Met betrekking tot de taal van de bestreden beslissingen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker op 22 september 2025 door de politiezone Montgomery werd staande gehouden en ondervraagd. Het formulier met betrekking tot het horen werd opgesteld en door verzoeker ingevuld in het Frans. Dat verzoeker enkel in het Nederlands werd gehoord mist feitelijke grondslag.

In de mate verzoeker kritiek uit op het feit dat de bestreden beslissingen zelf in het Nederlands werden opgesteld, merkt de Raad op dat de bestreden beslissingen geen beslissingen zijn waarvan verzoeker de taal kan eisen conform het gestelde in artikel 41, § 1, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissingen werden niet genomen op grond van een aanvraag, maar vormen een ambtshalve maatregel die getroffen werd op grond van vaststellingen in het licht van artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de beslissingen ter kennis zijn gebracht door inspecteur B.J. van de lokale politiezone Montgomery en dat dit dus Brussel-Hoofdstad betreft. De toepasselijke bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (Wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken) zijn in dit geval artikel 39, § 1, *juncto* artikel 17, § 1, A.6°, *juncto* B.3°, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken.

Artikel 39, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken bepaalt:

“§ 1. In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling.”

Artikel 17, § 1, van de desbetreffende wetten luidt als volgt:

“§ 1. In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid :

A. Indien de zaak gelocaliseerd of localiseerbaar is :

1° uitsluitend in het Nederlands of in het Franse taalgebied : de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied : de taal van dat gebied; 3°

tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied : de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden : de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste : de hierna onder B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal; B. Indien de zaak niet gelocaliseerd of niet localiseerbaar is en :

1° een ambtenaar van de dienst betreft : de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtaal;

2° door een particulier is ingediend : de door deze gebruikte taal; 3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet : de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt bij zijn hoofdtaal.

§ 2. De dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.

§ 3. In zijn betrekkingen met de diensten uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, gebruikt iedere plaatselijke dienst uit Brussel-Hoofdstad de taal van dat gebied.”

In casu blijkt dat de bestreden beslissingen werden genomen door administratief deskundige P.D.. Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat deze administratief deskundige, die zich van het Nederlands heeft bediend om de bestreden beslissingen op te stellen, geen deel zou uitmaken van de Nederlandse taalrol. De bestreden beslissingen zijn dus op wettige wijze in het Nederlands genomen.

Verder toont verzoeker niet aan op basis van welke wettelijke bepaling een derdelander bijstand van een tolk vereist bij de betekening van een beslissing die hem aanbelangt in een van de landstalen. Het middelonderdeel faalt in rechte. Verder blijkt ook dat verzoeker bij zijn verhoor op 22 september 2025 werd bijgestaan door zijn huidig raadsman (politieverhoor stuk 4 verzoeker). Dat verzoeker wegens gebrek aan een tolk zijn rechten bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet heeft kunnen laten gelden, hoewel zijn raadsman aanwezig was, klopt niet.

De raadsman ondertekende het politieverhoor om 16.42 uur en verzoeker ondertekende de bestreden beslissingen voor kennisgeving om 17.15 uur, beiden op 22 september 2025. Verzoeker werd bijgestaan door zijn raadsman bij de betekening van de bestreden beslissingen.

Waar verzoeker de schending aanvoert van de uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad op dat de motieven van de bestreden beslissingen er duidelijk in worden weergegeven. Verzoeker slaagt er ook in deze motieven in het verzoekschrift weer te geven en betwist deze. Verzoeker voert aldus in wezen de materiële motiveringsplicht aan.

De bestreden beslissing wordt genomen in toepassing van artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet dat bepaalt:

“§ 1 De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of; (...)

In casu motiveert het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 74/14, § 3, 1° en 3°, van de vreemdelingenwet dat er geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan aan verzoekende partij omdat er een risico op onderduiken bestaat en omdat verzoeker een bedreiging vormt voor de openbare orde.

“Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan: Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken. Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Betrokkene beweert sinds 1 à 1,5 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden. Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van illegale wapendracht Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.”

In de mate verzoeker betoogt dat de illegale wapendracht in zijn hoofde niet vaststaat, merkt de Raad op dat deze feiten steun vinden in het administratief politieverlag dat zich bevindt in het administratief dossier. Dat verzoeker nog niet werd veroordeeld voor deze feiten doet houdt niet in dat de overheid zich niet op deze elementen zou mogen steunen. Het strafrechtelijk vermoeden van onschuld of het gebrek aan een strafrechtelijke veroordeling belet niet dat de overheid op basis van een eigen onderzoek, *in casu* de vaststellingen door de politie, een standpunt inneemt en op basis van de vastgestelde feiten verblijfsrechtelijke maatregelen te nemen ter bescherming van de openbare orde. Verzoeker betwist niet dat hij werd betrapt op illegale wapendracht. Waar verzoeker aanvoert dat het mes van de vorige eigenaar van de wagen was, merkt de Raad op dat zulks een post factum verklaring betreft. De Raad acht niet kennelijk onredelijk dat verzoeker, die verklaart voor beroepsdoeleinden tweedehandswagens op te kopen, kan worden geacht een dergelijke wagen te hebben geïnspecteerd en te weten wat er zich in bevindt.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1, eerste protocol van het EVRM doordat er geld en kentekenbewijzen in beslag werden genomen, merkt de Raad op dat deze inbeslagname kadert in een strafrechtelijk onderzoek en de Raad geen rechtsmacht heeft om zich uit te spreken over de rechtsgeldigheid opportuniteit van de in beslagname van vermelde goederen en gelden.

Het middel is voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert ten aanzien van het inreisverbod een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

« 2- QUANT A L'INTERDICTION D'ENTREE

- La violation des articles 74/13, 74/11, § 1er, 74/22 et 74/23 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers*
- La violation des articles 1 à 3 de la loi du 29/07/1991 relative la motivation formelle des actes administratifs*
- La violation des « principes généraux de droit administratif de bonne administration en ce compris le devoir de soin et de minutie, de prudence et de précaution », « de l'obligation de procéder à un examen concret, complet, attentif, loyal et sérieux des circonstances de la cause », ainsi que du défaut de motivation et de l'erreur manifeste d'appréciation*
- L'erreur manifeste d'appréciation*

Attendu que la partie adverse a pris une décision d'éloignement assortie d'une interdiction d'entrée de 3 ans, parce que : (voir acte attaqué).

Que la partie adverse qui se fonde sur l'interpellation du requérant par les services de police pour dire que le comportement du requérant est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ne motive pas adéquatement sa décision.

Que les faits de port illégal d'armes ne sont pas établis dans le chef du requérant. Il s'agit d'un couteau de cuisine appartenant à l'ancien propriétaire du véhicule au volant de laquelle le requérant a été interpellé.

Que le parquet a classé le dossier du requérant sans suite à l'issue de son audition. Ce qui prouve que le requérant est une personne de correcte. Il est mécanicien de formation et vit de l'achat et la vente des véhicules après réparation.

Que l'interdiction d'entrée sur le territoire de 3 ans prise à l'encontre du requérant viole l'article 74/11, § 1, alinéa premier de la loi du 15/12/1980 sur l'accès au territoire qui stipule que la durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas.

En plus, cette interdiction d'entrée est basée sur le prétendu port illégal d'armes alors qu'à l'issue de l'audition du requérant, le parquet a classé le dossier sans suite. Le requérant a donné des explications cohérentes et crédibles sur l'origine du couteau de cuisine qui se trouvait dans le coffre de la voiture.

Que « l'Ordre public » peut couvrir la condamnation pour infraction grave. Selon la Cour de Justice, la notion d'ordre public implique l'existence d'une menace suffisamment grave pour un intérêt fondamental de la société, tant la sécurité intérieure et extérieure de l'État.

Les notions d'ordre public et de sécurité publique visent aussi les cas d'appartenance ou de soutien à une association qui soutient le terrorisme ou encore le fait d'avoir (eu) des visées extrémistes.

Dans son arrêt n° 117188 du 20 janvier 2014, le CCE a décidé que : « L'article 74/11, §1, alinéa premier, de la loi du 15 décembre 1980 stipule que la durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas. L'examen des pièces figurant au dossier administratif révèle toutefois que le requérant a fait valoir, dans le cadre de la demande d'autorisation de séjour, divers éléments ayant trait à sa situation personnelle. Il ne ressort toutefois ni de la motivation de l'acte attaqué, ni du dossier administratif, que la partie défenderesse a tenu compte de ces éléments pour fixer la durée de l'interdiction d'entrée. Compte tenu de la portée importante d'une interdiction d'entrée dans le Royaume d'une durée de trois ans, la partie défenderesse n'a pas respecté l'obligation de prendre en considération l'ensemble des éléments pertinents de la cause ».

Conformément à cette jurisprudence, la partie adverse n'a pas tenu compte de la situation personnelle du requérant et de l'ensemble des éléments du dossier pour fixer la durée de l'interdiction d'entrée alors qu'elle avait l'obligation de le faire.

L'interdiction d'entrée de 3 ans prise contre le requérant est déraisonnable et disproportionnée.

Par ailleurs, le requérant a ses biens (argent saisi par le parquet, voiture VW Golf dépannée judiciairement par le parquet et deux autres camionnettes se trouvant dans un autre garage) sur le territoire belge. L'interdiction d'entrée sur le territoire de 3 ans prise à son égard par la partie adverse viole l'article 1 du protocole numéro 1 de la CEDH.

La partie adverse devrait au moins lui permettre de récupérer tous ses biens avant de partir.

Le requérant n'est pas connu de la justice et il ne comprend pas pourquoi la partie adverse prend à son égard une décision si lourde.

Cette interdiction d'entrée de 3 ans viole les articles 74/11, § 1, alinéa premier de la loi du 15/12/1980 sur l'accès au territoire et elle doit par conséquent être annulée."

2.2.1. Met betrekking tot het inreisverbod voert verzoeker de schending aan van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet

Naar luid van artikel 74/11, § 1, van de vreemdelingenwet wordt de duur van het inreisverbod vastgesteld "door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval". Uit de beslissing aangaande het bepalen van de duur van het inreisverbod moet derhalve een onderzoek naar of afweging van de specifieke omstandigheden van het geval blijken.

Omtrent de duur van het inreisverbod motiveert de bestreden beslissing als volgt:

"Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar: Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politie zone Montgomery op 22.09.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van illegale wapendracht Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar

proportioneel. Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

Aangezien in de bestreden beslissing wordt verwezen naar gegevens die eigen zijn aan verzoeker kan hij niet worden gevolgd in zijn betoog dat hem in strijd met de in artikel 74/11 van de vreemdelingenwet opgenomen verplichting om rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval zonder meer een duur van drie jaar wordt opgelegd. Uit de motivering blijkt dat de verwerende partij alle relevante gegevens dienaangaande in ogenschouw heeft genomen.

Verzoeker betoogt dat het louter om een keukenmes ging dat toebehoorde aan de vorige eigenaar van de wagen. Uit de gegevens van de zaak blijkt evenwel dat verzoeker werd tegengehouden toen hij een wagen bestuurde en dat er een mes in de koffer bevond. Aldus stelde de politie vast dat er sprake was van illegale wapendracht. Verzoeker geeft thans een verklaring met betrekking tot de oorsprong van het mes. Deze *post factum* verklaringen met betrekking tot de oorsprong van het mes weerleggen echter niet de vaststellingen gemaakt door de politie in deze zaak, met name dat verzoeker zich in het verkeer verplaatste en daarbij op onwettige wijze een mes bij zich had. Verzoekers niet aangetoonde bewering dat het parket de zaak zou hebben geseponeerd houdt niet in dat het misdrijf onbestaande zou zijn of ten onrechte werd vastgesteld; de niet vervolging kan immers ingegeven zijn door het strafrechtelijk beleid of de prioriteiten van het parket. Ook het feit dat verzoeker automechanieker is en auto's aankoopt om te herstellen en door te verkopen verschoont niet waarom hij rondreed met een mes in de auto. Veeleer kan er bij aanschaf van een wagen worden verwacht dat hij de auto heeft geïnspecteerd en zich aldus bewust is van hetgeen zich in de auto bevindt.

De Raad merkt dan ook op dat de bestreden beslissingen werden genomen rekening houdend met alle elementen van de zaak. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij haar beslissingen zou hebben gesteund op een onzorgvuldig onderzoek van de elementen van de zaak, noch dat zij ten onrechte zou hebben besloten tot een gevaar voor de openbare orde. Hij maakt evenmin aannemelijk dat de duur van het inreisverbod van drie jaar, in het licht van deze elementen kennelijk onredelijk zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT